

Νόμος 1126 της 3/10.2.81:

Περί κυρώσεως της εις Παρισίους την 23ην Νοεμβρίου 1972 υπογραφείσης Διεθνούς Συμβάσεως διά την προστασίαν της Παγκοσμίου Πολιτιστικής και Φυσικής κληρονομίας.- (Α' 32).

Άρθρον πρώτον.

Κυρούται και έχει ισχύν νόμου η εις Παρισίους την 23ην Νοεμβρίου 1972 υπογραφείσα Διεθνής Σύμβασις διά την προστασίαν της Παγκοσμίου Πολιτιστικής και Φυσικής κληρονομίας της οποίας το κείμενον εις πρωτότυπον εις την Γαλλικήν και εις μετάφρασιν εις την Ελληνικήν γλώσσαν, έχει ως ακολούθως:

ΣΥΜΒΑΣΙΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

Η Γενική Διάσκεψις της Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών διά την εκπαίδευσιν, την επιστήμην και την μόρφωσιν, συνελθούσα εν Παρισίοις από 17ης Οκτωβρίου μέχρι 21ης Νοεμβρίου 1972, κατά την δεκάτην εβδόμην σύνοδόν της.

Διαπιστούται ότι η πολιτιστική κληρονομία και η φυσική κληρονομία απειλούνται ολοένα περισσότερο με καταστροφήν όχι μόνον από τας συνήθεις αιτίας φθοράς αλλά και από την εξέλιξιν της κοινωνικής και οικονομικής ζωής, η οποία επιδεινώνει την κατάστασιν με φαινόμενα απειλούντα έτι πλέον με αλλοιώσεις και καταστροφάς,

Θεωρούσα ότι η φθορά ή η εξαφάνισις αγαθού τινος της πολιτιστικής και φυσικής κληρονομίας καθιστά ολεθρίως πτωχότεραν την κληρονομίαν όλων των λαών του κόσμου.

Θεωρούσα ότι η προστασία της εν λόγω κληρονομίας εις την εθνικήν βαθμίδα παραμένει συχνά ατελής λόγω της πολλαπλότητος των μέσων τα οποία απαιτεί και της ανεπαρκείας των οικονομικών, επιστημονικών και τεχνικών πόρων της χώρας εις το έδαφος της οποίας ευρίσκεται το προς διαφύλαξιν αγαθόν,

Υπομιμνήσκουσα ότι η συστατική πράξις της Οργανώσεως προβλέπει ότι

αύτη θα υποστηρίξει, προαγάγη και διαδώση την γνώσιν,
εξασφαλίζουσα την
συντήρησιν και την προστασίαν της παγκοσμίου κληρονομίας και
συνιστώσα
εις τους ενδιαφερομένους λαούς καταλλήλους διεθνείς συμβάσεις,

Θεωρούσα ότι αι υφιστάμεναι διεθνείς συμβάσεις,
συστάσεις και
αποφάσεις περί των πολιτιστικών και φυσικών αγαθών
καταδεικνύουν την
σημασίαν, δι' όλους τους λαούς του κόσμου, της διαφυλάξεως των
εν λόγω
μοναδικών και αναντικαταστάτων αγαθών εις οιονδήποτε λαόν και αν
ταύτα
ανήκουν,

Θεωρούσα ότι ωρισμένα αγαθά τις πολιτιστικής και φυσικής
κληρονομίας
παρουσιάζουν εξαιρετικόν ενδιαφέρον όπερ καθιστά
αναγκαίαν την
περιφρούρησίν των ως στοιχείον της παγκοσμίου κληρονομ(ας)
ολοκλήρου
της ανθρωπότητας,

Θεωρούσα ότι ενώπιον της πολλαπλότητος και σοβαρότητος
των νέων
κινδύνων οι οποίοι τα απειλούν, η διεθνής κοινότης, εν τω συνόλω
της,
οφείλει να μετάσχη εις την προστασίαν της παγκοσμίου
αξίας
πολιτιστικής και φυσικής κληρονομίας, διά της παροχής
συλλογικής
αρωγής, η οποία χωρίς να υποκαθιστά την δράσιν του
ενδιαφερομένου
Κράτους θα την συμπληρώνη αποτελεσματικά,

Θεωρούσα ότι είναι απαραίτητον να υιοθετηθούν προς τον σκοπόν
αυτόν
νέαι συμβατικά διατάξεις καθιερούσαι αποτελεσματικόν
σύστημα
συλλογικής προστασίας της παγκοσμίου αξίας πολιτιστικής και
φυσικής
κληρονομίας οργανούμενον επί μονίμου βάσεως και συμφώνως
προς τας
συγχρόνους επιστημονικάς μεθόδους, ήχουσα αποφασίσει κατά την
δεκάτην
έκτην σύνοδον της ότι το θέμα αυτό θα απετέλει το
αντικείμενον
διεθνούς Συμβάσεως,

Αιοθετεί, σήμερα δεκάτην έκτην Νοεμβρίου 1972 την
παρούσαν
Σύμβασιν.

I. Ορισμοί της Πολιτιστικής και Φυσικής Κληρονομίας.

Άρθρον 1.

Διά τους σκοπούς της παρούσης Συμβάσεως θεωρούνται ως
"πολιτιστική
κληρονομία",

μνημεία: αρχιτεκτονικά έργα, σημαντικά έργα γλυπτικής και

ζωγραφικής, έργα ή κατασκευαί αρχαιολογικού χαρακτήρος, επιγραφαί,

σπήλαια και σύνολα έργων παγκοσμίου αξίας από της απόψεως της ιστορίας, της τέχνης ή της επιστήμης,

σύνολα οικοδομημάτων: ομάδες κτιρίων μεμονωμένων ή ενοτήτων

(οικισμών) τα οποία, λόγω της αρχιτεκτονικής των, της ομοιογενείας των

ή της θέσεώς των, έχουν παγκόσμιον αξίαν από της απόψεως της ιστορίας,

της τέχνης ή της επιστήμης,

τοπία: έργα του ανθρώπου ή συνδυασμός έργων του ανθρώπου και της

φύσεως, καθώς και εκτάσεις περιλαμβανομένων και των αρχαιολογικών

χώρων αι οποίαι έχουν παγκόσμιον αξίαν από απόψεως ιστορικής,

αισθητικής, εθνολογικής και ανθρωπολογικής

Άρθρον 2.

Διά τους σκοπούς της παρούσης Συμβάσεως θεωρούνται ως "φυσική

κληρονομία":

φυσικά μνημεία αποτελούμενα από φυσικούς ή βιολογικούς σχηματισμούς

ή από ομάδας τοιούτων σχηματισμών παγκοσμίου αξίας από απόψεως

αισθητικής ή επιστημονικής,

γεωολογικοί και φυσιογραφικοί σχηματισμοί και ακριβώς καθωρισμένοι

εκτάσεις αποτελούσαι την κατοικίαν απειλουμένων ζωικών και φυτικών

ειδών, παγκοσμίου αξίας από απόψεως επιστήμης ή ανάγκης διατηρήσεως,

φυσικά τοπία ή ακριβώς καθωρισμένοι φυσικάί εκτάσεις παγκοσμίου

αξίας από απόψεως επιστήμης, ανάγκης διατηρήσεως ή φυσικού κάλλους.

Άρθρον 3.

Εκαστον Κράτος Μέλος της παρούσης Συμβάσεως οφείλει να προσδιορίση

και απεικονίση τα διάφορα αγαθά τα οποία κείνται επί του εδάφους του

και αναφέρονται εις τα ανωτέρω άρθρα 1 και 2.

II. Εθνική προστασία και διεθνής προστασία της Πολιτιστικής και

Φυσικής Κληρονομίας.

Άρθρον 4.

Εκαστον των Κρατών Μελών της παρούσης Συμβάσεως αναγνωρίζει ότι η υποχρέωσις όπως πραγματοποιηθή ο προσδιορισμός, η προστασία, η συντήρησις, η αξιοποίησις και η μεταβίβασις εις τας μελλούσας γενεάς της πολιτιστικής και φυσικής κληρονομίας της αναφερομένης εις τα άρθρα 1 και 2 και κειμένης επί του εδάφους του ανήκει εις αυτό κατά κύριον λόγον. Θα κάνη ότι είναι δυνατόν προς τον σκοπόν αυτόν, μέχρι του μεγίστου ορίου των διαθεσίμων πόρων του και, ενδεχομένως, μέσω οιασδήποτε διεθνούς συνδρομής και συνεργασίας, τας οποίας δύναται να επιτύχη, συγκεκριμένως επί οικονομικού, καλλιτεχνικού, επιστημονικού και τεχνικού πεδίου.

Άρθρον 5.

Διά να εξασφαλισθή η κατά το δυνατόν αποτελεσματικωτέρα προστασία και συντήρησις και η πλέον δραστηρία αξιοποίησις της πολιτιστικής και φυσικής κληρονομίας της κειμένης επί του εδάφους των και υπό τας κατάλληλους δι' εκάστην χώραν συνθήκας, τα Κράτη Μέλη της παρούσης Συμβάσεως θα προσπαθήσουν εν τω μέτρω του δυνατού:

α) να υιοθετήσουν γενικήν πολιτικήν αποσκοπούσαν εις το να δώσουν εις την πολιτιστικήν και φυσικήν κληρονομίαν λειτουργικότητά τινα εις τα πλαίσια της κοινωνικής ζωής και να εντάξουν την προστασίαν της εν λόγω κληρονομίας εις τα σχέδια προγραμματισμού,

β) να ιδρύσουν επί του εδάφους των, εφ' όσον δεν υφίστανται, μίαν ή περισσοτέρας υπηρεσίας διά την προστασίαν, συντήρησιν και αξιοποίησιν της πολιτιστικής και φυσικής κληρονομίας, εφωδιασμένας με κατάλληλον προσωπικόν και διαθετούσας μέσα επιτρέποντα να εκπληρώσουν τα καθήκοντα τα οποία ανατίθενται εις αυτάς,

γ) να αναπτύξουν τας μελέτας και τας επιστημονικάς και τεχνικάς ερεύνας και να τελειοποιήσουν τας μεθόδους παρεμβάσεως αι οποίαι επιτρέπουν εις εν Κράτος να αντιμετωπίση τους κινδύνους που απειλούν την πολιτιστικήν και φυσικήν του κληρονομίαν.

δ) να λάβουν τα κατάλληλα νομικά, επιστημονικά, τεχνικά, διοικητικά και οικονομικά μέτρα διά τον προσδιορισμόν, προστασίαν, συντήρησιν, αξιοποίησιν και επανόρθωσιν της εν λόγω κληρονομίας και

ε) να διευκολύνουν την δημιουργίαν και την ανάπτυξιν εθνικών ή περιφερειακών κέντρων εκπαίδευσως εις το πεδίον της προστασίας, συντηρήσεως και αξιοποιήσεως της πολιτιστικής και φυσικής κληρονομίας και να ενθαρρύνουν την επιστημονικήν έρευναν εις το εν λόγω πεδίον.

Άρθρον 6.

1. Παραμενούσης πλήρως σεβαστής της κυριαρχίας των Κρατών επί του εδάφους των οποίων κείται η πολιτιστική και φυσική κληρονομία η αναφερομένη εις τα άρθρα 1 και 2 και επιφυλασσομένων των εμπραγμάτων δικαιωμάτων των προβλεπομένων υπό της εθνικής νομοθεσίας επί της ρηθείσης κληρονομίας, τα Κράτη Μέλη της παρούσης Συμβάσεως αναγνωρίζουν ότι αύτη αποτελεί παγκόσμιον κληρονομίαν εις την προστασίαν της οποίας άπασα η διεθνής κοινότης έχει το καθήκον να συμπράττη.

2. Τα Κράτη Μέλη αναλαμβάνουν συνεπώς την υποχρέωσιν και συμφώνως προς τας διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως να εισφέρουν την συνδρομήν των διά τον προσδιορισμόν, προστασίαν, συντήρησιν και αξιοποίησιν της πολιτιστικής και φυσικής κληρονομίας της αναφερομένης εις τας παραγράφους 2 και 4 του άρθρου 11 εάν τα Κράτη επί του εδάφους των οποίων κείται αύτη το ζητήσουν.

3. Εκαστον των Κρατών Μελών της παρούσης Συμβάσεως αναλαμβάνει την υποχρέωσιν να μη λάβη ηθελημένως οιονδήποτε μέτρον δυνάμενον να παραβλάψη αμέσως ή εμμέσως την πολιτιστικήν και φυσικήν κληρονομίαν την αναφερομένην εις τα άρθρα 1 και 2 την κειμένην επί του εδάφους ετέρων Κρατών Μελών της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον 7.

Διά τους σκοπούς της παρούσης Συμβάσεως διά του όρου διεθνής προστασία της παγκοσμίου πολιτιστικής και φυσικής κληρονομίας νοείται

η καθιέρωσις συστήματος διεθνούς συμπράξεως και συνδρομής με τας οποίας επιδιώκεται να βοηθηθούν τα Κράτη Μέλη της παρούσης Συμβάσεως εις τας προσπάθειάς ας αναπτύσσουν διά να περιφρουρήσουν και προσδιορίσουν την εν λόγω κληρονομίαν.

III. Διακυβερνητική Επιτροπή διά την Προστασίαν της Παγκοσμίου Πολιτιστικής και Φυσικής Κληρονομιάς.

Άρθρον 8

1. Ιδρύεται παρά τη Οργανώσει των Ηνωμένων Εθνών διά την Εκπαίδευσιν, την Επιστήμην και την Μόρφωσιν Διακυβερνητική Επιτροπή διά την Προστασίαν της Παγκοσμίου Αξίας Πολιτιστικής και Φυσικής Κληρονομιάς αποκαλουμένη "Επιτροπή Παγκοσμίου Κληρονομιάς". Αύτη απαρτίζεται εκ 15 Κρατών Μελών της Συμβάσεως, εκλεγομένων υπό των Κρατών Μελών της Συμβάσεως, συνεργομένων εις γενικήν συνέλευσιν κατά την διάρκειαν των τακτικών συνόδων της Γενικής Διασκέψεως της Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών διά την Εκπαίδευσιν, την Επιστήμην και την Μόρφωσιν. Ο αριθμός των Κρατών Μελών της Επιτροπής θα ανέλθη εις 21 αρχής γενομένης από της τακτικής συνόδου της Γενικής Διασκέψεως ήτις θα έπεται της θέσεως εν ισχύι της παρούσης Συμβάσεως από 40 τουλάχιστον Κράτη.

2. Η εκλογή των μελών της Επιτροπής πρέπει να διασφαλίζει ακριβοδικαίαν εκπροσώπησιν των διαφόρων περιοχών και πολιτιστικών αξιών του κόσμου.

3. Παρίστανται εις τας Συνεδριάσεις της Επιτροπής με συμβουλευτικήν ψήφον εις εκπρόσωπος του Διεθνούς Κέντρου Μελετών διά την Συντήρησιν και αποκατάστασιν των Πολιτιστικών Αγαθών (Κέντρον Ρώμης), εις εκπρόσωπος του Διεθνούς Συμβουλίου Μνημείων και Τοπίων (IGOMOS) και εις εκπρόσωπος της Διεθνούς Ενώσεως διά την Συντήρησιν της Φύσεως και των Φυσικών Πόρων (IUGN), εις τους οποίους δύνανται να προστεθούν, τη αιτήσει των Κρατών Μελών της Συμβάσεως, συνεργομένων εις γενικήν συνέλευσιν κατά την διάρκειαν των τακτικών συνόδων της Γενικής

Διασκέψεως της Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών διά την Εκπαίδευσιν, την Επιστήμην και την Μόρφωσιν, εκπρόσωποι άλλων διακυβερνητικών ή μη κυβερνητικών οργανώσεων εχουσών παρομοίους αντικειμενικούς σκοπούς.

Άρθρον 9.

1. Η θητεία των Κρατών Μελών της Επιτροπής Παγκοσμίου Κληρονομίας αρχεται από του τέλους της τακτικής συνόδου της Γενικής Διασκέψεως, κατά την διάρκειαν της οποίας εξελέγησαν μέχρι του τέλους της επομένης τρίτης τακτικής συνόδου της.

2. Εν τούτοις, η θητεία του ενός τρίτου των κατά την πρώτην εκλογήν ορισθέντων μελών θα τερματισθή κατά το τέλος της πρώτης τακτικής συνόδου της Γενικής Διασκέψεως ήτις έπεται εκείνης κατά την διάρκειαν της οποίας εξελέγησαν και η θητεία ενός επίσης τρίτου των κατά τον αυτόν χρόνον ορισθέντων μελών, θα τερματισθή κατά το τέλος της δευτέρας τακτικής συνόδου της Γενικής Διασκέψεως ήτις έπεται εκείνης κατά την διάρκειαν της οποίας εξελέγησαν.

Τα ονόματα των εν λόγω μελών θα κληρούνται υπό του Προέδρου της Γενικής Διασκέψεως μετά την πρώτην εκλογήν.

3. Τα Κράτη Μέλη της Επιτροπής επιλέγουν διά την εκπροσώπησιν των πρόσωπα κατέχοντα τα θέματα της πολιτιστικής και φυσικής κληρονομίας.

Άρθρον 10.

1. Η Επιτροπή Παγκοσμίου Κληρονομίας εγκρίνει τον εσωτερικόν της κανονισμόν.

2. Η Επιτροπή δύναται ανά πάσαν στιγμήν να προσκαλέση εις τας συνεδριάσεις της δημοσίους ή ιδιωτικούς οργανισμούς καθώς και ιδιώτας, διά να τους συμβουλευθή επί ωρισμένων θεμάτων.

3. Η Επιτροπή δύναται να ιδρύση τα συμβουλευτικά όργανα τα οποία θεωρεί αναγκαία διά την εκπλήρωσιν του έργου της.

Άρθρον 11.

1. Εκαστον των Κρατών Μελών της παρούσης Συμβάσεως υποβάλλει εν τω

μέτρω του δυνατού, εις την Επιτροπήν Παγκοσμίου Κληρονομίας απογραφών των αγαθών της πολιτιστικής και φυσικής κληρονομίας, των κειμένων επί του εδάφους του και δεκτικών εγγραφής εις τον κατάλογον τον προβλεπόμενον εις την παράγραφον του παρόντος άρθρου. Η απογραφή αυτή, η οποία δεν θεωρείται περιοριστική, πρέπει να συνοδεύεται από επεξηγηματικά στοιχεία ως προς τον τόπον των περί ων πρόκειται αγαθών και το ενδιαφέρον το οποίο παρουσιάζουν.

2. Επί τη βάσει των απογραφών των υποβαλλομένων υπό των Κρατών εις εκτέλεσιν της ανωτέρω παραγράφου 1, η Επιτροπή καταρτίζει, ενημερώνει και θέτει εις κυκλοφορίαν υπό την ονομασίαν "Κατάλογος Παγκοσμίου Κληρονομίας" κατάλογον των αγαθών της πολιτιστικής κληρονομίας και φυσικής κληρονομίας, ως αύται καθορίζονται εις τας παραγράφους 1 και 2 της παρούσης Συμβάσεως, τας οποίας θεωρεί ως εχούσας παγκόσμιον αξίαν συμφώνως προς τα κριτήρια τα οποία θα έχη θεσπίσει. Ενημερωμένη έκδοσις του καταλόγου θα πρέπει να τίθεται εις κυκλοφορίαν ανά διετίαν τουλάχιστον.

3. Η εγγραφή αγαθού τινός εις τον κατάλογον της παγκοσμίου κληρονομίας δεν θα λαμβάνη χώραν ειμή με την συγκατάθεσιν του ενδιαφερομένου Κράτους. Η εγγραφή αγαθού κειμένου επί εδάφους τινός και συνιστώτος αντικείμενον διεκδικήσεως κυριαρχίας ή δικαιοδοσίας εκ μέρους περισσοτέρων Κρατών κατ' ουδέν προδικάζει τα δικαιώματα των εν διενέξει μελών.

4. Η Επιτροπή καταρτίζει, ενημερώνει, και θέτει εις κυκλοφορίαν, οσάκις αι περιστάσεις το απαιτούν, υπό την ονομασίαν "Κατάλογος της εν Κινδύνω Παγκοσμίου Κληρονομίας", κατάλογον των αγαθών των αναγραφομένων εις τον Κατάλογον Παγκοσμίου Κληρονομίας διά την διαφύλαξιν των οποίων απαιτούνται μεγάλοι προσπάθειαι και διά τα οποία εζητήθη συνδρομή κατά τους όρους της παρούσης Συμβάσεως. Ο κατάλογος αυτός θα περιλαμβάνη εκτίμησιν του κόστους των εργασιών αυτών. Εις τον κατάλογον δύνανται να περιληφθούν μόνον τα αγαθά της πολιτιστικής και

φυσικής κληρονομίας τα οποία απειλούνται από σοβαρούς και συγκεκριμένους κινδύνους, ως είναι η απειλή εξαφανίσεως οφειλομένη εις επιταχυνομένην φθοράν, σχέδια μεγάλων δημοσίων ή ιδιωτικών έργων ή ταχεία πολεοδομική ή τουριστική ανάπτυξις καταστροφή οφειλομένη εις μεταβολάς χρησιμοποίησεως η κυριότητητος της γης, βαθείαι αλλοιώσεις οφειλόμεναι εις αγνώστους αιτίας, εγκατάλειψις εξ οίωνδήποτε λόγων, ένοπλος σύγκρουσις αρξαμένη ήδη ή της οποίας απειλείται έναρξις, θεομηνίαι και κατακλυσμοί, μεγάλαι πυρκαϊαί, σεισμοί, κατολισθήσεις εδάφους, ηφαιστειακαί εκρήξεις, μεταβολαί της στάθμης των υδάτων, πλημμύραι και παλιρροιακά ρεύματα. Η Επιτροπή δύναται, ανά πάσαν στιγμήν, εις περίπτωσιν επειγούσης ανάγκης, να προβή εις νέαν εγγραφήν εις τον Κατάλογον της εν Κινδύνω Παγκοσμίου Κληρονομίας και να δημοσιεύσει αμέσως την εγγραφήν αυτήν.

5 . Η Επιτροπή καθορίζει τα κριτήρια βάσει των οποίων αγαθόν τι της πολιτιστικής και φυσικής κληρονομίας, δύναται να εγγραφή εις τον ένα ή του άλλον εκ των καταλόγων των αναφερομένων εις τας παραγράφους 2 και 4 του παρόντος άρθρου.

6. Πριν ή απορρίψη αίτησιν εγγραφής εις τον ένα εκ των δύο καταλόγων των αναφερομένων εις τας παραγράφους 2 και 4 του παρόντος άρθρου η Επιτροπή συμβουλευεται το Κράτος Μέλος εις το έδαφος του οποίου κείται περί ου πρόκειται αγαθόν της πολιτιστικής ή φυσικής κληρονομίας.

7. Η Επιτροπή από συμφώνου με τα ενδιαφερόμενα Κράτη συντονίζει και ενθαρρύνει τας αναγκαίας μελέτας και ερεύνας διά την κατάρτισιν των καταλόγων των αναφερομένων εις τας παραγράφους 2 και 4 του παρόντος άρθρου.

Άρθρον 12.

Το γεγονός ότι αγαθόν τι της πολιτιστικής και φυσικής κληρονομίας δεν ενεγράφη εις τον ένα ή τον άλλον εκ των δύο καταλόγων των αναφερομένων εις τας παραγράφους 2 και 4 του άρθρου 11 κατ' ουδένα τρόπον θα εσήμαινεν ότι δεν έχει παγκόσμιον αξίαν διά σκοπούς

διαφόρους εκείνων οι οποίοι προκύπτουν εκ της εγγραφής εις τους εν λόγω καταλόγους.

Άρθρον 13.

1. Η Επιτροπή Παγκοσμίου Κληρονομίας λαμβάνει και μελετά τας αιτήσεις διεθνούς συνδρομής τας υποβαλλομένας υπό των Κρατών Μελών της παρούσης Συμβάσεως όσον αφορά τα αγαθά της πολιτιστικής και φυσικής κληρονομίας τα ευρισκόμενα εις το έδαφός των, τα οποία αναγράφονται ή είναι δεκτικά εγγραφής εις τους καταλόγους τους αναφερομένους εις τας παραγράφους 2 και 4 του άρθρου 11. Αι αιτήσεις αυταί δύναται να έχουν ως αντικείμενον την προστασίαν, συντήρησιν, αξιοποίησιν ή επανόρθωσιν των εν λόγω αγαθών.

2. Αι αιτήσεις διεθνούς συνδρομής κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου δύναται επίσης να έχουν ως αντικείμενον τον προσδιορισμόν αγαθών της πολιτιστικής και φυσικής κληρονομίας ως αύτη ορίζεται εις τα άρθρα 1 και 2, οσάκις αι προκαταρκτικά έρευναι κατέδειξαν ότι θα ήξιζε να συνεχισθούν.

3. Η Επιτροπή αποφασίζει περί της συνεχείας, η οποία θα δοθή εις τας αιτήσεις αυτάς, καθορίζει, ενδεχομένως, την φύσιν και το ύψος της βοήθειάς της και εγκρίνει την σύναψιν, επ' ονόματι της, των απαιτουμένων συμφωνιών μετά της ενδιαφερομένης Κυβερνήσεως.

4. Η Επιτροπή ορίζει σειράν προτεραιότητος διά τας παρεμβάσεις της. Πράττει δε τούτο λαμβάνουσα υπ' όψιν την αντίστοιχον σπουδαιότητα των προς διαφύλαξιν αγαθών διά την πολιτιστικήν και φυσικήν παγκόσμιον κληρονομίαν, την ανάγκην όπως εξασφαλισθή η διεθνής συνδρομή εις τα πλέον αντιπροσωπευτικά αγαθά της φύσεως ή της μεγαλοφυΐας και της ιστορίας των λαών του κόσμου και το επείγον των αναληφθησομένων εργασιών, το μέγεθος των πόρων των Κρατών επί του εδάφους των οποίων ευρίσκονται τα απειλούμενα αγαθά και ειδικώτερον το μέτρον καθ' ο θά ηδύναντο να εξασφαλίσουν την διαφύλαξιν των εν λόγω αγαθών διά των ιδίων αυτών μέσων.

5. Η Επιτροπή καταρτίζει, ενημερώνει και θέτει εις κυκλοφορίαν κατάλογον των αγαθών διά τα οποία παρεσχέθη διεθνής συνδρομή.

6. Η Επιτροπή αποφασίζει περί της χρησιμοποίησεως των πόρων του Ταμείου του δημιουργουμένου κατά τους όρους του άρθρου 15 της παρούσης Συμβάσεως. Αναζητεί τα μέσα της αυξήσεως των πόρων του και λαμβάνει οιαδήποτε κατάλληλα προς τούτο μέτρα.

7. Η Επιτροπή συμπράττει με τας διεθνείς και εθνικάς Κυβερνητικάς και μη Κυβερνητικάς Οργανώσεις, τας εχούσας αντικειμενικούς σκοπούς παρομοίους προς τους της παρούσης Συμβάσεως. Διά την έναρξιν των προγραμμάτων της και την εκτέλεσιν των σχεδίων της, η Επιτροπή δύναται να επικαλεσθή την συνδρομήν των Οργανώσεών της, ιδίως του Διεθνούς Κέντρου Μελετών διά την Συντήρησιν και την Αποκατάστασιν των Πολιτιστικών Αγαθών (Κέντρον Ρώμης), του Διεθνούς Συμβουλίου Μνημείων και Τοπίων (IOGMOS) και της Διεθνούς Ενώσεως διά την Συντήρησιν της Φύσεως και των πόρων της (IUGN) καθώς και άλλων Οργανισμών δημοσίων ή ιδιωτικών ως και ιδιωτών.

8. Αι αποφάσεις της Επιτροπής λαμβάνονται διά της πλειοψηφίας των δύο τρίτων των παρόντων και ψηφιζόντων μελών. Η απαρτία σχηματίζεται διά της πλειοψηφίας των μελών της Επιτροπής.

Άρθρον 14.

1. Η Επιτροπή Παγκοσμίου Κληρονομίας βοηθείται από γραμματείαν οριζομένην υπό του Γενικού Διευθυντού της Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών διά την Εκπαίδευσιν, την Επιστήμην και την Μόρφωσιν.

2. Ο Γενικός Διευθυντής της Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών διά την Εκπαίδευσιν, την Επιστήμην και την Μόρφωσιν χρησιμοποιών όσον το δυνατόν περισσότερο τας υπηρεσίας του Διεθνούς Κέντρου Μελετών διά την Συντήρησιν και την Αποκατάστασιν των Πολιτιστικών Αγαθών (Κέντρον Ρώμης), του Διεθνούς Συμβουλίου Μνημείων και Τοπίων (IGOMOS) και της Διεθνούς Ενώσεως διά την Συντήρησιν της Φύσεως και των Πόρων της (IUGN), εις τα πεδία των αντιστοιχών αρμοδιοτήτων των και δυνατοτήτων

των, συγκεντρώνει τα σχετικά έγγραφα διά την ενημέρωσιν της Επιτροπής, προετοιμάζει την ημερησίαν διάταξιν των συνεδριάσεών της και εξασφαλίζει την εκτέλεσιν των αποφάσεών της.

IV. Ταμείον διά την Προστασίαν της Παγκοσμίου Πολιτιστικής και Φυσικής Κληρονομίας.

Άρθρον 15.

1. Ιδρύεται Ταμείον διά την Προστασίαν της παγκοσμίου αξίας πολιτιστικής και φυσικής κληρονομίας, αποκαλούμενον "Ταμείον Παγκοσμίου Κληρονομίας".

2. Το Ταμείον συνίσταται εις χρηματικές καταθέσεις, συμφώνως προς τας διατάξεις του οικονομικού κανονισμού της Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών διά την Εκπαίδευσιν, την Επιστήμην και την Μόρφωσιν.

3. Οι πόροι του Ταμείου σχηματίζονται εκ:

α) των υποχρεωτικών εισφορών και των προαιρετικών εισφορών των Κρατών Μελών της παρούσης Συμβάσεως,

β) των καταβολών, δωρεών ή κληροδοσιών εις τας οποίας δύνανται να προβούν:

ι) άλλα Κράτη

ιι) η Οργάνωσις των Ηνωμένων Εθνών διά την Εκπαίδευσιν, την Επιστήμην και την Μόρφωσιν, αι άλλαι Οργανώσεις του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών, συγκεκριμένως το Πρόγραμμα Αναπτύξεως των Ηνωμένων Εθνών ή άλλαι διακυβερνητικαί οργανώσεις.

ιιι) δημόσιοι ή ιδιωτικοί οργανισμοί ή ιδιώται,

γ) των τόκων των οφειλομένων επί των πόρων του Ταμείου,

δ) του προϊόντος των εράνων και των εισπράξεων των εις όφελος του Ταμείου οργανουμένων εκδηλώσεων.

ε) εξ οίωνδήποτε άλλων προσόδων εγκεκριμένων υπό του Κανονισμού τον οποίον ήθελον επεξεργασθή η Επιτροπή Παγκοσμίου Κληρονομίας.

4. Αι εισφοραί προς το Ταμείον και αι λοιπαί μορφαί συνδρομής αι παρεχόμεναι προς την Επιτροπήν δεν δύνανται να διατεθούν ειμή διά τους

παρ' αυτής καθορισθέντας σκοπούς. Η Επιτροπή δύναται να δεχθή εισφοράς μη δυναμένης να διατεθούν ειμή δι' ωρισμένον πρόγραμμα ή δι' ιδιαίτερον τι σχέδιον, υπό τον όρον ότι η έναρξις εφαρμογής του εν λόγω προγράμματος ή η εκτέλεσις του εν λόγω σχεδίου θα έχη αποφασισθή από την Επιτροπήν. Αι εισφοραί προς το Ταμείον δεν δύνανται να συνδυάζονται με οιονδήποτε πολιτικόν όρον.

Άρθρον 16.

1. Επιφυλασσομένης οιασδήποτε προαιρετικής συμπληρωματικής εισφοράς τα Κράτη Μέλη της παρούσης Συμβάσεως αναδέχονται την υποχρέωσιν να καταβάλλουν τακτικά, ανά διετίαν, εις το Ταμείον Παγκοσμίου Κληρονομίας συνδρομήν, της οποίας το ποσόν, υπολογιζόμενον βάσει ομοιομόρφου ποσοστού εφαρμοστέου δι' όλα τα Κράτη, θα αποφασίζεται υπό της Γενικής Συνελεύσεως των Κρατών Μελών της παρούσης Συμβάσεως, συνερχομένων κατά την διάρκειαν των συνόδων της Γενικής Διασκέψεως της Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών διά την Εκπαίδευσιν, την Επιστήμην και την Μόρφωσιν. Διά την εν λόγω απόφασιν της Γενικής Συνελεύσεως απαιτείται η πλειοψηφία των παρόντων και ψηφιζόντων Κρατών Μελών τα οποία δεν έχουν προβή εις την δήλωσιν την αναφερομένην εις την παράγραφον 2 του παρόντος άρθρου. Εν ουδεμιιά περιπτώσει, η υποχρεωτική συνδρομή των Κρατών Μελών της Συμβάσεως δύναται να υπερβή το 1% της συνδρομής του εις τον τακτικόν προϋπολογισμόν της Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών διά την Εκπαίδευσιν, την Επιστήμην και την Μόρφωσιν.

2. Εν τούτοις, κάθε Κράτος αναφερόμενον εις το άρθρον 31 ή εις το άρθρον 32 της παρούσης Συμβάσεως, δύναται κατά την στιγμήν της καταθέσεως των οργάνων του κυρώσεως αποδοχής ή προσχωρήσεως, να δηλώση ότι δεν θα δεσμεύεται από τας διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

3. Κράτος Μέλος της Συμβάσεως έχον προβή εις την δήλωσιν την αναφερομένην εις την παράγραφον 2 του παρόντος άρθρου, δύναται ανά

πάσαν στιγμήν να αποσύρη την ρηθείσαν δήλωσιν διά κοινοποιήσεως προς του Γενικόν Διευθυντήν της Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών διά την Εκπαίδευσιν, την Επιστήμην και την Μόρφωσιν. Εν τούτοις, η ανάκλησις της δηλώσεως δεν θα έχη επίδρασιν επί της υποχρεωτικής συνδρομής της οφειλομένης υπό του εν λόγω Κράτους ειμή από της ημερομηνίας της επομένης Γενικής Συνελεύσεως των Κρατών Μελών της Συμβάσεως.

4. Διά να είναι η Επιτροπή εις θέσιν να προγραμματίζη τας εργασίας της κατά τρόπον αποτελεσματικόν αι συνδρομαί των Κρατών Μελών της παρούσης Συμβάσεως των εχόντων προβή εις την δήλωσιν την αναφερομένην εις την παράγραφον 2 του παρόντος άρθρου, πρέπει να καταβάλλωνται κανονικώς ανά διετίαν τουλάχιστου και δεν θα έπρεπε να είναι κατώτεραι των συνδρομών τας οποίας θα ώφειλον να καταβάλλουν εάν είχαν δεσμευθή από τας διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

5. Κάθε Κράτος Μέλος της Συμβάσεως το οποίον καθυστερεί την πληρωμήν της υποχρεωτικής ή προαιρετικής συνδρομής του όσον αφορά το τρέχον έτος και το αμέσως προηγούμενον ημερολογιακόν έτος, δεν είναι εκλέξιμον εις την Επιτροπήν της Παγκοσμίου Κληρονομίας, της διατάξεως ταύτης μη εχούσης εφαρμογήν κατά την πρώτην εκλογήν. Η θητεία τοιούτου τινός Κράτους, ήδη μέλους της Επιτροπής, θα λήγη κατά τον χρόνον της εκλογής της προβλεπομένης υπό του άρθρου 8, παράγραφος 1 της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον 17.

Τα Κράτη Μέλη της παρούσης Συμβάσεως μελετούν ή ενθαρρύνουν την ίδρυσιν εθνικών, δημοσίων ή ιδιωτικών, ιδρυμάτων ή συλλόγων εχόντων ως σκοπόν να ενθαρρύνουν τας δωρεάς υπέρ της προστασίας της πολιτιστικής και φυσικής κληρονομίας της οριζομένης εις τα άρθρα 1 και 2 της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον 18.

Τα Κράτη Μέλη της παρούσης Συμβάσεως παρέχουν την συνδρομήν των εις τας διεθνείς εκστρατείας διεξαγωγής εράνων τας οργανουμένας προς

όφελος του Ταμείου Παγκοσμίου Κληρονομίας υπό την προστασίαν της Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών διά την Εκπαίδευσιν, την Επιστήμην και την Μόρφωσιν. Διευκολύνουν τους εράνους τους διεξαγομένους διά τους σκοπούς αυτούς διά των οργανισμών των αναφερομένων εις την παράγραφον 3 του άρθρου 15.

V. Οροι και τρόποι της Διεθνούς Συνδρομής.

Άρθρον 19.

Κάθε Κράτος Μέλος της παρούσης Συμβάσεως δύναται να ζητήσει διεθνή συνδρομήν υπέρ αγαθών της παγκοσμίου αξίας πολιτιστικής και φυσικής κληρονομίας κειμένων εις το εδαφός του. Εις την αίτησίν του πρέπει να επισυνάπτη τα πληροφοριακά στοιχεία και τα έγγραφα τα προβλεπόμενα εις το άρθρον 21 τα οποία διαθέτει και τα οποία η Επιτροπή χρειάζεται διά να λάβη την απόφασίν της.

Άρθρον 20.

Επιφυλασσομένων των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 13, του εδαφίου (γ) του άρθρου 22 και του άρθρου 23, η διεθνής συνδρομή η προβλεπομένη υπό της παρούσης Συμβάσεως δεν δύναται να παρασχεθή ειμή δι' αγαθά της πολιτιστικής και φυσικής κληρονομίας τα οποία η Επιτροπή Παγκοσμίου Κληρονομίας απεφάσισεν ή αποφασίζει να αναγράψη εις τον ένα εκ των καταλόγων των αναφερομένων εις τας παραγράφους 2 και 4 του άρθρου 11.

Άρθρον 21.

1. Η Επιτροπή Παγκοσμίου Κληρονομίας ορίζει την διαδικασίαν εξετάσεως των αιτήσεων διεθνούς συνδρομής, την οποίαν καλείται να χορηγήσει και προσδιορίζει συγκεκριμένως τα στοιχεία τα οποία πρέπει να αναφέρονται εις την αίτησιν, ήτις πρέπει να περιγράφη την σχεδιαζομένην ενέργειαν, τας αναγκαίας εργασίας, την εκτίμησιν του κόστους των, το επείγον αυτών και τους λόγους διά τους οποίους οι πόροι του αιτούντος Κράτους δεν του επιτρέπουν να αντιμετωπίση το σύνολον της δαπάνης. Αι αιτήσεις πρέπει, οσάκις τούτο είναι εφικτόν, να στηρίζονται επί της γνώμης εμπειρογνομόνων.

2. Λόγω των έργων τα οποία θα πρέπει ίσως να αναληφθούν άνευ χρονοτριβής, αι αιτήσεις αι επικαλούμεναι φυσικής θεομηνίας ή καταστροφάς δέον να εξετάζονται επειγόντως και κατά προτεραιότητα υπό του Συμβουλίου, το οποίον πρέπει να διαθέτη αποθεματικών κεφάλαιον χρησιμοποιούμενον διά παρόμοια ενδεχόμενα.

3. Πριν ή λάβη απόφασιν τινα, η Επιτροπή προβαίνει εις τας μελέτας και ζητεί τας συμβουλάς τας οποίας κρίνει αναγκαίας.

Άρθρον 22.

Η συνδρομή της Επιτροπής Παγκοσμίου Κληρονομίας δύναται να παρέχεται υπό τας κάτωθι μορφάς.

α) μελέται επί των καλλιτεχνικών, επιστημονικών και τεχνικών προβλημάτων, τα οποία ανακύπτουν εκ της προστασίας, συντηρήσεως, αξιοποιήσεως και επανορθώσεως της πολιτιστικής και φυσικής κληρονομίας, ως αύτη ορίζεται εις τας παραγράφους 2 και 4 του άρθρου 11 της παρούσης Συμβάσεως,

β) διάθεσις εμπειρογνομόνων, τεχνικών και ειδήμονος εργατικού προσωπικού διά την επιτήρησιν της καλής εκτελέσεως του εγκριθέντος σχεδίου,

γ) εξάσκησις προσωπικού και ειδικών παντός επιπέδου εις τον τομέα του προσδιορισμού, προστασίας, συντηρήσεως, αξιοποιήσεως και επανορθώσεως της πολιτιστικής και φυσικής κληρονομίας,

δ) προμήθεια του εξοπλισμού τον οποίον δεν διαθέτει ή δεν είναι εις θέσιν να αποκτήση το ενδιαφερόμενον Κράτος.

ε) δάνεια χαμηλότοκα ή άτοκα, τα οποία θα ηδύνατο να εξοφληθούν μακροπροθέσμως,

στ) παροχή εις εξαιρετικές περιπτώσεις και δι' ειδικούς λόγους, μη επιστρεπτέων επιχορηγήσεων.

Άρθρον 23.

Η Επιτροπή Παγκοσμίου Κληρονομίας δύναται να παράσχη διεθνή συνδρομήν εις εθνικά ή περιφερειακά κέντρα καταρτίσεως ειδικών παντός

επιπέδου εις το πεδίο του προσδιορισμού, προστασίας, συντηρήσεως, αξιοποιήσεως και της επανορθώσεως της πολιτιστικής και φυσικής κληρονομίας.

Άρθρον 24.

Λίαν σημαντική διεθνής συνδρομή δεν δύναται να παρασχεθή ειμή κατόπιν λεπτομερούς επιστημονικής, οικονομικής και τεχνικής μελέτης. Η μελέτη αυτή πρέπει να επικαλήται τας πλέον προηγμένας τεχνικάς μεθόδους προστασίας, συντηρήσεως, αξιοποιήσεως και επανορθώσεως της πολιτιστικής και φυσικής κληρονομίας και να ανταποκρίνεται προς τους αντικειμενικούς σκοπούς της παρούσης Συμβάσεως. Η μελέτη πρέπει ωσαύτως να αναζητή τα μέσα ορθολογικής χρησιμοποίησεως των διαθεσίμων πόρων εντός του ενδιαφερομένου Κράτους.

Άρθρον 25.

Η χρηματοδοτήσεις των αναγκαίων έργων δεν πρέπει κατ' αρχήν να επιβαρύνη ειμή μερικώς την διεθνή κοινότητα. Η συμμετοχή του επωφελουμένου της διεθνούς συνδρομής Κράτους πρέπει να αποτελή ουσιαστικόν μέρος των εισφερομένων ποσών δι' έκαστον πρόγραμμα ή σχέδιον, εκτός εάν οι πόροι του δεν του το επιτρέπουν.

Άρθρον 26.

Η Επιτροπή Παγκοσμίου Κληρονομίας και το δικαιούχον Κράτος καθορίζουν εις την συμφωνίαν την οποίαν συνάπτουν τους όρους υπό τους οποίους θα εκτελεσθή πρόγραμμα τι ή σχέδιον διά το οποίον χορηγείται διεθνής συνδρομή δυνάμει της παρούσης Συμβάσεως. Το Κράτος το οποίον λαμβάνει την εν λόγω διεθνή συνδρομή οφείλει να εξακολουθήσει να προστατεύη, συντηρή και αξιοποιή τα ούτω διαφυλαχθέντα αγαθά, συμφώνως προς τους εν τη συμφωνία οριζομένους όρους.

Άρθρον 27.

VI. Μορφωτικά Προγράμματα.

1. Τα Κράτη Μέλη της παρούσης Συμβάσεως προσπαθούν δι' όλων των καταλλήλων μέσων, συγκεκριμένως δι' προγραμμάτων μορφώσεως και

πληροφορήσεως, να ενισχύσουν τον σεβασμό και την προσήλωσιν των λαών των προς την πολιτιστική και φυσική κληρονομίαν την οριζομένην εις τα άρθρα 1 και 2 της Συμβάσεως.

2. Αναλαμβάνουν την υποχρέωσιν να πληροφορούν ευρέως το κοινόν περί των κινδύνων οι οποίοι επικρέμανται επί της εν λόγω κληρονομίας και των δραστηριοτήτων αι οποίαι έχουν αναληφθή κατ' εφαρμογήν της παρούσης Συμβάσεως.

'Αρθρον 28.

Τα Κράτη Μέλη της παρούσης Συμβάσεως τα δεχόμενα διεθνή συνδρομήν κατ' εφαρμογήν της Συμβάσεως λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα διά να καταστήσουν γνωστήν την σημασίαν των αγαθών τα οποία υπήρξαν το αντικείμενον της συνδρομής αυτής και τον ρόλον τον οποίον η τελευταία αυτή διεδραμάτισεν.

VII. Εκθέσεις.

'Αρθρον 29.

1. Τα Κράτη Μέλη εις την παρούσαν Σύμβασιν αναφέρουν εις τας εκθέσεις τας οποίας θα υποβάλλουν εις την Γενικήν Διάσκεψιν της Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών διά την Εκπαίδευσιν, την Επιστήμην και την Μόρφωσιν κατά τας ημερομηνίας και υπό τον τύπον τον οποίον αύτη ήθελε καθορίσει, τας νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις και τα λοιπά μέτρα τα οποία θα έχουν υιοθετήσσει διά την εφαρμογήν της Συμβάσεως, καθώς και την εμπειρίαν την οποίαν θα έχουν αποκτήσει εις τον τομέα αυτόν,

2. Των εν λόγω εκθέσεων θα λαμβάνη γνώσιν η Επιτροπή Παγκοσμίου Κληρονομίας.

3. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεσιν επί των δραστηριοτήτων της εις εκάστην των τακτικών συνόδων της Γενικής Διασκέψεως της Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών διά την Εκπαίδευσιν, την Επιστήμην και την Μόρφωσιν.

VIII. Τελικά Διατάξεις.

'Αρθρον 30.

Η παρούσα Σύμβασις είναι διατυπωμένη εις την αραβικήν, αγγλικήν, γαλλικήν, ρωσικήν και ισπανικήν γλώσσαν, των πέντε κειμένων ισχυόντων εξίσου.

Άρθρον 31.

1. Η παρούσα Σύμβασις θα υποβληθή προς επικύρωσιν ή αποδοχήν υπό των Κρατών Μελών της Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών διά την Εκπαίδευσιν, την Επιστήμην και την Μόρφωσιν, συμφώνως προς τας σχετικές συνταγματικάς των διαδικασίας.

2. Τα έγγραφα επικυρώσεως ή αποδοχής θα κατατίθενται παρά τω Γενικώ Διευθυντή της Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών διά την Εκπαίδευσιν, την Επιστήμην και την Μόρφωσιν.

Άρθρον 32.

1. Εις την παρούσαν Σύμβασιν δύναται να προσχωρήση παν Κράτος μη μέλος της Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών διά την Εκπαίδευσιν, την Επιστήμην και την Μόρφωσιν, καλούμενον να προσχωρήση εις αυτήν υπό της Γενικής Διασκέψεως της Οργανώσεως.

2. Η προσχώρησις θα γίνη διά της καταθέσεως οργάνου προσχωρήσεως παρά τω Γενικώ Διευθυντή της Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών διά την Εκπαίδευσιν, την Επιστήμην και την Μόρφωσιν.

Άρθρον 33.

Η παρούσα Σύμβασις θα τεθή εν ισχύι τρεις μήνας μετά την ημερομηνίαν της καταθέσεως του εικοστού οργάνου επικυρώσεως, αποδοχής ή προσχωρήσεως αλλά μόνον έναντι των Κρατών τα οποία θα έχουν καταθέσει τα αντίστοιχα όργανα των επικυρώσεως, αποδοχής ή προσχωρήσεως κατά την εν λόγω ημερομηνίαν ή προγενεστερώς. Δι' έκαστον άλλον Κράτος η ισχύς της θα άρχεται τρεις μήνας μετά την κατάθεσιν του οργάνου του επικυρώσεως, αποδοχής ή προσχωρήσεως.

Άρθρον 34.

Αι κατωτέρω διατάξεις έχουν εφαρμογήν επί των Κρατών Μελών της παρούσης Συμβάσεως των εχόντων συνταγματικόν σύστημα ομοσπονδιακόν ή μη ενιαίον,

α) όσον αφορά τας διατάξεις της εν λόγω Συμβάσεως η εφαρμογή των οποίων υπάγεται εις την δικαιοδοσίαν της ομοσπονδιακής ή κεντρικής νομοθετικής εξουσίας, αι υποχρεώσεις της ομοσπονδιακής ή κεντρικής κυβερνήσεως θα είναι αι αυταί με τας των Κρατών Μελών τα οποία δεν είναι ομοσπονδιακά Κράτη,

β) όσον αφορά τας διατάξεις της εν λόγω Συμβάσεως η εφαρμογή των οποίων υπάγεται εις την δικαιοδοσίαν ενός εκάστου των Κρατών των συνιστωμένων εκ χωρών, επαρχιών ή κοινοτήτων, τα οποία δυνάμει του συνταγματικού συστήματος της ομοσπονδίας δεν υποχρεούνται να λάβουν νομοθετικά μέτρα, η ομοσπονδιακή κυβέρνησις θα φέρη τας ρηθείσας διατάξεις ομού μετά της ευνοϊκής γνώμης της, εις γνώσιν των αρμοδίων αρχών των Κρατών, χωρών, επαρχιών ή κοινοτήτων.

Άρθρον 35.

1. Εκαστον Κράτος Μέλος της παρούσης Συμβάσεως θα έχη την ευχέρειαν να καταγγείλη την Σύμβασιν.

2. Η καταγγελία θα κοινοποιήται δι' εγγράφου κατατιθεμένου παρά τω Γενικώ Διευθυντή της Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών διά την Εκπαίδευσιν, την Επιστήμην και την Μόρφωσιν.

3. Η καταγγελία θα καθίσταται ενεργός 12 μήνας μετά την λήψιν του εγγράφου καταγγελίας. Αύτη κατ' ουδέν θα τροποποιή τας οικονομικάς υποχρεώσεις του καταγγέλλοντος Κράτους μέχρι της ημερομηνίας κατά την οποίαν θα ισχύση η αποχώρησις.

Άρθρον 36.

Ο Γενικός Διευθυντής της Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών διά την Εκπαίδευσιν, την Επιστήμην και την Μόρφωσιν θα πληροφορή τα Κράτη Μέλη, τα Κράτη μη Μέλη της Οργανώσεως τα αναφερόμενα εις το άρθρον 32, καθώς και την Οργάνωσιν των Ηνωμένων Εθνών, περί της καταθέσεως όλων των εγγράφων επικυρώσεως, αποδοχής ή προσχωρήσεως των αναφερομένων εις τα άρθρα 31 και 32, ως και περί των καταγγελιών των προβλεπομένων εις το άρθρον 35.

Άρθρον 37.

1. Η παρούσα Σύμβασις θα δύναται να αναθεωρηθή υπό της Γενικής Διασκέψεως της Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών διά την Εκπαίδευσιν, την Επιστήμην και την Μόρφωσιν. Εν τούτοις, η αναθεώρησις αυτή θα δεσμεύη μόνον τα Κράτη τα οποία θα προσχωρήσουν εις την αναθεωρημένην Σύμβασιν.

2. Εις περίπτωσιν καθ' ην η Γενική Διάσκεψις ήθελεν υιοθετήσσει νέαν Σύμβασιν αναθεωρούσαν ολικώς ή μερικώς την παρούσαν Σύμβασιν, τότε, εκτός εάν ή νέα Σύμβασις ήθελεν άλλως προβλέψει, η παρούσα Σύμβασις θα έπαυε να είναι δεκτική επικυρώσεως, αποδοχής ή προσχωρήσεως από της ημερομηνίας θέσεως εν ισχύι της νέας αναθεωρημένης Συμβάσεως.

Άρθρον 38.

Συμφώνως προς το άρθρον 102 του Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών, η παρούσα Σύμβασις θέλει καταχωρηθή εις την Γραμματείαν των Ηνωμένων Εθνών τη αιτήσσει του Γενικού Διευθυντού της Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών διά την Εκπαίδευσιν, την Επιστήμην και την Μόρφωσιν.

Άρθρον 39.

Εγένετο εν Παρισίοις, σήμερον την εικοστήν τρίτην ημέραν του Νοεμβρίου 1972, εις δύο αυθεντικά αντίτυπα φέροντα την υπογραφήν του Προέδρου της Γενικής Διασκέψεως, συνελθούσης εις την δεκάτην εβδόμην σύνοδόν της και του Γενικού Διευθυντού της Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών διά την Εκπαίδευσιν, την Επιστήμην και την Μόρφωσιν, τα οποία θα κατατεθούν εις τα αρχεία της Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών διά την Εκπαίδευσιν, την Επιστήμην και την Μόρφωσιν και των οποίων θεωρημένα ακριβή αντίγραφα θα παραδοθούν εις όλα τα Κράτη τα αναφερόμενα εις τα άρθρα 31 και 32 καθώς και εις τα Ηνωμένα Έθνη.

Άρθρον δεύτερον

Η ισχύς του παρόντος νόμου, άρχεται από της δημοσιευσεώς του διά της

Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.